

1992-2022: Sărbătorim 30 de ani de la începerea proiectului 30 Zile de Rugăciune

30 DE ZILE DERUGĂCIUNE

PENTRU LUMEA MUSULMANĂ

• 2 APRILIE - 1 MAI 2022 •



Bine ați venit la ediția pe anul 2022 al ghidului *30 Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană* – ediția noastră aniversară de 30 de ani!

Acum 30 de ani...

Era în aprilie 1992, când un grup de creștini dintr-o organizație misionară globală s-a adunat lângă Marea Roșie în Orientul Mijlociu. Ramadanul tocmai se terminase și la fel și întâlnirile lor. Rugându-se împreună, ei au simțit o conștientizare puternică și neașteptată a prezenței lui Dumnezeu, chemându-i să dedice eforturi mai mari lumii musulmane. Cei implicați în întâlnire descriu revelația ca pe un mesaj clar și puternic care i-a îndrumat să îmbrățișeze lumea musulmană în toată diversitatea ei, văzând musulmanii așa cum face Dumnezeu – ca pe creația Sa iubită. Ei s-au angajat să asculte de această călăuzire, începând cu un timp de 30 de zile de rugăciune concentrată și post pentru lumea musulmană.

Cei implicați în întâlnire descriu revelația ca pe un mesaj clar și puternic care i-a îndrumat să vadă musulmanii așa cum face Dumnezeu – ca pe creația Sa iubită.

Aceste prime 30 de zile au fost urmate de alte 30 de zile în anul următor. A fost creat un ghid pentru a-i ajuta pe ceilalți să se roage cu ei (folosind tehnologii de comunicații inovatoare la acea vreme precum AmiPro 3.0 și Microsoft Word 2.0!). Creștinilor care lucrează în comunitățile musulmane li s-a cerut să împărtășească nevoi și povești pentru a inspira rugăciune.

S-a format o echipă pentru a coordona distribuția într-un număr tot mai mare de regiuni și pentru a gestiona traducerile. De la an la an, participarea a tot crescut. Alte organizații, biserici și lucrări creștine s-au implicat în contribuția, traducerea și distribuirea ghidului de rugăciune, deoarece tot mai mulți creștini au fost inspirați să se roage pentru musulmani. Și acum, 30 de ani mai târziu, până la un milion de oameni folosesc ghidul de rugăciune în fiecare an în toată lumea, în peste 40 de limbi, ca răspuns la acel cuvânt din partea lui Dumnezeu adresat unui grup de creștini chemați să-i iubească mai mult pe musulmani.

Roadele rugăciunii făcute cu credință

În 2015 ghidul *30 de Zile de Rugăciune* s-a concentrat pe munca unui cercetător și scriitor pe nume David Garrison, care a studiat mișcările la credința în Hristos printre musulmani - situații confirmate, în care cel puțin 1000 de persoane din aceeași comunitate musulmană au devenit ucenici ai lui Isus. Garrison descoperise că astfel de mișcări erau foarte rare în primele douăsprezece secole și jumătate de la înființarea islamului. De fapt, islamul crescuse la o populație globală de peste 1,6 miliarde de adepți până la acel moment.

...În primii 14 ani ai secolului 21 au izbucnit mai multe mișcări în lumea musulmană - mai multe, de fapt, decât s-au văzut în ultimele 12 secole anterioare luate împreună!

Dar ceva s-a schimbat la sfârșitul secolului al XX-lea. Mișcări la credința în Hristos au început să apară în Algeria, Asia Centrală Sovietică, Bangladesh, Iran... Și în primii 14 ani ai secolului 21 au izbucnit mai multe mișcări în lumea musulmană - mai multe, de fapt, decât s-au văzut în ultimele 12 secole anterioare luate împreună! (Citiți mai multe despre aceste mișcări în cartea, *„A Wind in The House of Islam”* de David Garrison).

În 1992 Dumnezeu a vorbit unui grup de oameni în care avea încredere, inspirându-i să înceapă să se roage pentru lumea musulmană chiar în momentul în care lucra prin Duhul Său pentru a aduce mii de musulmani la credință în El. Dacă folosiți acest ghid de rugăciune, știți că Dumnezeu lucrează împreună cu noi prin rugăciune și puteți vedea rodul a 30 de ani de mijlocire cu credincioșie.

Educând și inspirând

De-a lungul acestor 30 de ani, pe lângă rugăciunea pentru ca musulmanii să fie binecuvântați, să aibă ocazia de a auzi mesajul Evangheliei și de a ajunge la credința în Isus, *30 de Zile* și-a fixat și a urmărit și scopul de a educa Biserica despre popoarele musulmane.

De-a lungul anilor, atunci când musulmanii au fost portretizați în mass-media în mare parte ca teroriști și dușmani, *30 de Zile* a rămas angajat în chemarea sa de a-i vedea pe musulmani ca oameni iubiți de Dumnezeu, prietenii și vecinii celor care contribuie la acest ghid.

Suntem întotdeauna încântați să primim feedback de la cititorii care au avut o revelație a dragostei lui Dumnezeu pentru musulmani în timp ce se roagă pentru diversele culturi și comunități prezentate în aceste pagini.

Așteptând cu nerăbdare

Ghidul de rugăciune a continuat să evolueze odată cu dezvoltarea tehnologiei comunicațiilor și a designului din acei primi ani! Pe lângă ghidul de rugăciune, participanții se roagă urmărind și postările de pe rețelele sociale și aplicațiile pentru telefoane, participând în 40 de limbi! În fiecare an, echipa *30 de Zile* este uimită de modul în care Dumnezeu face ca acest eveniment să continue, oferind oamenilor care împărtășesc această viziune, din atât de multe organizații, tradiții și confesiuni creștine diferite, să contribuie cu timpul și talentul pentru a crea această resursă.

Îți mulțumim că faci parte din această călătorie de 30 de ani alături de noi! Participarea, rugăciunile și ascultarea unui cuvânt rostit cu 30 de ani în urmă au schimbat lumea pentru totdeauna.



Echipa Editorială *30 de Zile*

Ne-ar face plăcere să ne spuneți cum v-a influențat *30 de Zile*!

Trimiteți-ne un email la:
contact@stiricrestine.ro

Fă o donație către *30 de Zile Internațional* pentru a ajuta ca acest ghid să fie produs și în anii următori!
pray30days.org/donate

Rugăciune pentru cei uitați

În 30 de ani de producere a ghidului de rugăciune pentru fiecare sezon de Ramadan, am mobilizat la rugăciune pentru sute de comunități musulmane. Ne-am rugat pentru grupuri de oameni de toate mărimile, populații ale unor țări întregi, grupuri de migranți, subculturi și secte. În acest al 30-lea an de producție ne propunem să ne concentrăm asupra acelor comunități pentru care nu ne-am rugat suficient.

Neatinși, Neexpuși...

Există 1,8 miliarde de musulmani în lume și o bună majoritate dintre ei rămân neatinși de Evanghelie. În această ediție sunt incluse articole care evidențiază unele dintre cele mai numeroase grupuri musulmane în care nu se știe să fie vreun creștin printre ele (făcându-le neatinse de mesajul Scripturii) și printre care nu se cunosc nici eforturi întreprinse pentru a face ucenici ai lui Hristos (făcându-i neexpuși la Evanghelie).

Neștiuți...

Am rugat colaboratorii noștri să ne trimită motive de rugăciune pentru grupuri care sunt adesea trecute cu vederea, deoarece

sunt prea îndepărtate sau acțiunea de prezentare a Evangheliei este prea provocatoare. Unele din aceste grupuri sunt cu populații foarte mici; altele sunt mari, dar cu nevoi copleșitoare. Sunt grupuri uitate, au caracteristici care fac prezentarea Evangheliei deosebit de dificil de realizat. Unii dintre ei nu au pe nimeni care să le mărturisească credința creștină. Toți au nevoie de rugăciunile tale.

Au făcut diferența...!

Dar am vrut să și sărbătorim puțin în această ediție, așa că am inclus și câteva articole care reflectă asupra grupurilor pentru care ne-am rugat în trecut, pentru a vă arăta impactul rugăciunilor noastre și pentru a împărtăși ceea ce

face Dumnezeu în acele comunități pentru care ne-am rugat în anii trecuți. Ne dorim să fiți inspirați de aceste povești și să vă rugați pentru acei musulmani care încă nu au auzit mesajul lui Isus.

Reflectând asupra a trei decade

Și, în sfârșit, am inclus câteva articole scrise de Dr. Steve Cochrane, unul dintre fondatorii ghidului *30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană*, care este implicat și acum în realizarea ghidului. El își împărtășește gândurile despre modul în care a evoluat slujirea pentru musulmani în fiecare deceniu, ce schimbări semnificative au avut loc și ia în considerare ce ne-ar putea rezerva viitorul, în timp ce continuăm să ne rugăm pentru musulmani.

30 de ani de rugăciune: Anii '90

În 1992 au început cele *30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană*. A fost un deceniu în care mobilizarea la rugăciune s-a extins împreună cu mobilizarea creștinilor din întreaga lume la a fi martori care să ducă dragostea lui Hristos către musulmani. Unul dintre cele mai interesante lucruri despre misiune în anii 1990 a fost faptul că un număr mare de lucrători creștini au fost trimiși în Asia, Africa și America Latină.

Un film francez intitulat *Despre Dumnezeu și oameni*, lansat în 2010, spunea povestea unui grup de călugări creștini din Algeria anilor 1990, prinși între un grup musulman extremist și violent și săteni pașnici musulmani pe care călugării au fost chemați să-i iubească și să-i slujească. O scenă profundă are loc atunci când liderul islamist vine la mănăstire pentru a cere provizii medicale pentru tovarășii răniți. Preotul respinge cererea, din cauza nevoilor sătenilor, dar citează din Coran

și se roagă împreună pentru el. După această întâlnire, în tot timpul cât acest lider extremist musulman a fost în viață, el s-a asigurat că mănăstirea și călugării sunt protejați.

Așa cum mulți creștini din anii 1990 s-au rugat pe parcursul a *30 de Zile* pentru ca musulmanii să aibă vise și viziuni despre Isa al-Masih (Isus), vești cu răspunsuri la acele rugăciuni au fost auzite în toată lumea. J. Christy Wilson, care a ajutat la lansarea Misiunii Internaționale de Asistență (IAM), avea o practică regulată de a se ruga cu un musulman înainte de a se despărți de acesta, în casele lor sau după o conversație. El obișnuia să spună: „Vrei să mi te alături în rugăciune înainte de a ne despărți?”. Wilson credea că rugăciunea cu prietenii musulmani este una dintre cele mai bune modalități de a lăsa prezența lui Dumnezeu să lucreze, mult mai mult decât doar cuvintele despre credință.

30 Days

of focused prayer



for the
Muslim World

Motive de rugăciune

Rugați-vă ca tot mai mulți creștini să se alăture în rugăciune mișcării *30 de Zile* – încurajați și pe alții să se roage cu voi în acest an!
(Iacov 5:16)

Rugați-vă pentru lucrătorii creștini care au trimis motivele de rugăciune și care au oferit poveștile prezentate în acest ghid, ca ei să vadă roadele muncii lor și ale rugăciunilor voastre.
(Efeseni 6:18)

Rugați-vă ca musulmanii să experimenteze prezența lui Dumnezeu în moduri cu totul noi în acest Ramadan.
(Ioan 14:13)

Arabii de mlaștină din Irak

Manevrându-și barca cu un băț prin canalele din mlaștini, Abdul se îndreaptă spre o colibă retrasă, construită din stuf deasupra apei, unde familia sa îl așteaptă să mănânce peștele pe care l-a prins mai devreme. Abdul este un arab de mlaștină care trăiește în zonele umede deșertice din sudul Irakului, unde râul Tigru se unește cu Eufratul. Modul lor de viață depinde de existența apei care le asigură supraviețuirea.

Există două ramuri în credința islamică: sunnită și šiită. Marea majoritate a musulmanilor la nivel global sunt sunniți, dar în Irak, šiiții sunt majoritatea. Această divizare a fost de multă vreme o sursă de conflict. Între anii 1980 și 1990, apa a fost deviată din zonele umede de către autoritățile musulmane sunite, care au urmărit astfel să distrugă mijloacele de trai ale arabilor de mlaștină, care sunt šiiți.

Eforturi recente au restaurat aproximativ jumătate din mlaștini, iar în 2016 acest ecosistem rar, cu fauna sa unică, a fost desemnat drept loc al Patrimoniului Mondial al UNESCO.

Arabii de mlaștină sunt un popor în tranziție. Populația acestora era de 500 000 în anii 1970, dar mulți au părăsit locurile unde trăiau când mlaștinile au fost drenate. Se estimează că aproximativ 48.000 mai trăiesc acolo astăzi pescuind, crescând bivoli de apă și reconstruind locașurile tradiționale de întâlnire făcute din coloane de stuf cunoscute sub numele de mudhifs. Unii s-au mutat în orașe, în Irak și în străinătate și și-au pierdut abilitățile necesare pentru traiul în mlaștini. Unii dintre arabii de mlaștină se întorc și speră să creeze o destinație de ecoturism pe aceste plaiuri despre care tradiția spune că a fost cândva Grădina Edenului.

Photo from Project: Arabians in Marshes

Motive de rugăciune

TNu există niciun creștin despre care să se știe printre arabii de mlaștină care să răspândească mesajul lui Hristos care a fost pierdut în Eden.
(*Romani 5:17*)

Familiiile de arabi de mlaștină au fost dislocate datorită războiului și mulți se zbat să-și refacă viața. Rugați-vă ca familiile de arabi de mlaștină din diaspora să găsească bucurie în Hristos.
(*Psalmul 30:11*)

Rugați-vă pentru eforturile care se fac pentru restaurarea acestui mediu special și pentru ca toți cei care se întorc la casele lor să găsească apa vie.
(*Ioan 4:14*)

Ismailiții

Ismailiții sunt o sectă din islamul šiit care urmează un imam (lider spiritual) care se presupune că este descendentul lui Ali, vărul și ginerele profetului Mahomed. Ei cred că acești imami ereditari oferă îndrumări morale și spirituale comunității lor.

În secolul al VII-lea a existat un dezacord între šiiti cu privire la succesorul corect. Ismailiții s-au format pentru a urma conducerea liniei ereditare care este condusă în prezent de către Aga Khan IV.

Există 15 milioane de ismailiți care trăiesc în principal în Asia Centrală și de Sud, Africa, Orientul Mijlociu, Europa, America de Nord și Australia. Ei prețuiesc foarte mult educația și cred că este de dorit căutarea cunoașterii pentru că este benefică pentru sine și societate. Ismailiții își propun, de asemenea, să

trăiască în pace alături de ceilalți și să lucreze pentru a construi o viață mai bună pentru comunitățile în care trăiesc în ansamblu. Ei sunt adesea implicați în mod vizibil în eforturile de a-i ajuta pe alții, împreună cu ceilalți. De exemplu, anul trecut comunitatea de Ismailiți din Edmonton a găzduit un mic dejun cu clătite și o clinică de vaccinare împotriva Covid-19 de Ziua Canadei, unde au colaborat cu autoritățile din oraș, liderii locali și o organizație creștină pentru persoanele fără adăpost.

Foarte puțini lucrători creștini se concentrează pe ismailiți. Este ușor să vorbești despre credință cu ei, deoarece sunt interesați să învețe și se pot angaja cu ușurință în conversații despre Scriptură, fiind de acord că unii oameni pot avea și o altă perspectivă, dar nu o acceptă pentru ei înșiși.



Motive de rugăciune

Ismailiții îl onorează pe Isus și împărtășesc multe credințe creștine despre El. Rugați-vă ca Duhul Sfânt să le descopere tot adevărul despre El. (Ioan 14:6)

Fiind o sectă minoritară, Ismailiții se pot confrunta cu persecuție și discriminare din partea altor comunități musulmane care nu-i văd ca fiind adevărați musulmani. Rugați-vă pentru siguranța și libertatea lor. (Psalm 82:3-4)

Ismailiții au o perspectivă ezoterică față de credință și pun un mare accent pe înțelesurile ascunse și înțelegerea spirituală care merge dincolo de înțelegerea omenească. Rugați-vă ca ei să aibă experiențe cu Dumnezeu care îi vor conduce la Isus. (Ioan 4:24)

Neatinși și neexpuși la Evanghelie: Șiiții din Arabia Saudită

Distincția dintre musulmanii sunniți și musulmanii șiiți este resimțită puternic în Arabia Saudită. Aceste două secte islamice împărtășesc multe dintre aceleași credințe și practici. Dar au și diferențe semnificative care provoacă conflicte. Sunniții sunt „Ahl al-Sunnah” sau „Oamenii tradiției”. Ei cred că este esențial să practici islamul în același mod în care a făcut-o profetul Mahomed, așa cum este consemnat în Sunnah (cartea religioasă islamică care conține tradițiile și practicile profetului Mahomed, n. trad).

Șiiții, însă, cred că se pot ghida și după învățătura și exemplul urmașilor pe care Mahomed i-a avut prin ginerele și vărul său, Ali. „Shiat Ali” sau „Partidul lui Ali” a susținut că Ali ar trebui să preia rolul de lider (imam) al comunității musulmane după moartea lui Mahomed. În practică, șiiții se bazează mai mult pe liderii lor religioși (ayatollahi) pentru

îndrumare, în timp ce sunniții se bazează pe Sunnah.

Familia regală a Arabiei Saudite urmează o formă fundamentalistă a islamului care nu consideră șiiții ca fiind adevărați musulmani. Aproximativ 2 715 000 de șiiți trăiesc în Arabia Saudită, mai ales în partea de est a țării. Ei sunt discriminați la locul de muncă, au acces limitat la reprezentare politică și au o relație dificilă cu conducerea țării. Drept urmare, ei tind să fie mai săraci, sunt hărțuiți și suferă violențe pentru practicile lor religioase.

Acest lucru face să fie lipsită de drepturi comunitatea lor, unii formând grupuri de activiști pentru a cere să fie tratați în mod egal cu concetățenii lor. Acest lucru duce la presiuni suplimentare, deoarece astfel de activiști sunt suspectați că au conspirat cu comunitățile šiite din Irakul vecin în scopuri politice.

Motive de rugăciune

Nu există niciun credincios în Hristos printre comunitățile šiite din Arabia Saudită și nicio inițiativă de a planta o biserică acolo. Rugați-vă ca Duhul Sfânt să facă o cale prin care dragostea lui Dumnezeu să li se descopere. (Ioan 3:5-8)

Arabia Saudită este una din țările cu cele mai dure restricții puse asupra libertății religioase din lume. Rugați-vă pentru mai multă deschidere. (Ioan 8:36)

Rugați-vă ca această comunitate să fie călăuzită de Duhul Adevărului. (Ioan 14:26)



Musulmanii Khoja Ithna Asharies din Estul Africii

Ramura šiită a islamului pentru care ne-am rugat are și alte secte. Una dintre acestea este Ithna Asharis. Ithna Ashari înseamnă „doisprezece”, un termen care se referă la credința că doisprezece descendenți bărbați din familia lui Mahomed sunt lideri religioși și politici numiți de Dumnezeu. Mohamed ibn al-Hasan al Mahdi este al doisprezecelea, ultimul imam, o figură mesianică, așteptat să se întoarcă într-o zi cu Isa (Isus) pentru a aduce pacea și dreptatea în lume.

Comunitatea Khoja Ithna Asharis numără aproximativ 125 000 de oameni în întreaga lume. Ei sunt originari din districtul Kutch din statul Gujarat, India, dar s-au răspândit pentru a forma comunități pe mai multe continente.

Majoritatea Khoja din Africa de Est a sosit

acolo în secolele al XIX-lea și al XX-lea. Inițial erau ismailiți, dar o dispută în comunitatea ismaili în 1866 cu privire la primul Aga Khan de drept i-a făcut pe unii ismailiți să părăsească acea sectă, fie de bunăvoie, fie cu forța. Un comerciant indian prosper și lider în comunitatea Khoja Ismaili din Zanzibar, pe nume Dew Jamal, a fost unul dintre cei care s-au convertit la credința Ithna Asheri și mai târziu a construit prima moschee a acestei comunități din Africa de Est.

Astăzi, Mombasa este sediul Consiliului Suprem al Federației Khoja Shia Ithna Asharis din Africa, reprezentând aproximativ 17.000 de oameni. Ei au fost evangheliști energici, lucrând pentru a-și răspândi credința din Caraibe și până în America Latină.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru musulmanii Khoja să-I întâlnească pe Isus și să-I înțeleagă prin cuvintele Scripturii.
(Ioan 1:1-14)

Rugați-vă pentru ca să aibă loc mișcări de credință în comunitatea Khoja, ca mii dintre ei să fie botezați și instruiți în credință.
(Matei 28:19)

Rugați-vă ca mulți dintre credincioșii din Estul Africii să fie martori entuziaști, să-și împărtășească credința cu musulmanii Khoja cu bucurie.
(1 Petru 3:15)

Arabia Saudită – O țară pentru care ne-am mai rugat

În 1994, cele 30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană tocmai începeau și în ziua 22 ne-am rugat pentru Arabia Saudită. În ghidul de la acea vreme era scris: „Regatul Arabiei Saudite este una dintre cel mai puțin evanghelizate țări din lume. Are puțini credincioși cunoscuți, nicio biserică indigenă și muncitorii creștini nu au voie să intre în țară.”

Multe dintre acestea rămân adevărate și în ziua de azi. Musulmanii šiiti din Arabia Saudită, pentru care ne-am rugat mai devreme, rămân neatinși de Evanghelie și nu există credincioși cunoscuți printre ei. În rândul populației majoritar sunnite, totuși, există rapoarte recente despre mulți ucenici care se întâlnesc în biserici de casă! Un lucrător local a exclamat: „Singurii saudiți pe care îi cunosc aici sunt creștinii!” În doar câțiva ani au existat atât de mulți credincioși saudiți noi, încât

tot timpul este ocupat cu instruirea noilor creștini.

Acești noi credincioși răspândesc ei înșiși Evanghelia. O femeie saudită a devenit credincioasă în august 2020 și până la Paștele anului 2021 a condus la Hristos peste 30 de persoane, prieteni și membri de familie. Credincioși creștini de origine musulmană pot fi găsiți în fiecare oraș, răspândind credința și proclamând mesajul Bibliei prin intermediul rețelelor sociale.

Unii membri ai familiei regale saudite încearcă să-și ajute națiunea să devină o societate mai deschisă, mai tolerantă și aceasta a fost o mare binecuvântare. Nu știm cu exactitate câți credincioși saudiți sunt în națiune, dar știm că astăzi sunt cu multe sute mai mulți decât erau în 1994 și ne putem ruga ca numărul lor să continue să crească.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru acei membri ai familiei regale saudite care doresc să facă Arabia Saudită o țară mai liberă, ca ei să aibă înțelepciune și să găsească oportunități pentru a instituționaliza schimbarea.

(1 Timotei 2:1-2)

Rugați-vă pentru creștinii nou convertiți dintre musulmani, ca ei să fie înțelepți în mărturisirea credinței lor, să suporte persecuția și să fie curajoși în a-și împărtăși credința.

(Matei 10:16)

Rugați-vă pentru creștinii expați din Arabia Saudită să fie de ajutor în a instrui și încuraja credincioșii locali.

(2 Timotei 2:2)

Coridorul Wakhan din Afganistan

O fâșie accidentată și îngustă de pământ se întinde la granița de nord a Afganistanului, ajungând până în China și separă Tadjikistanul și Pakistanul. Coridorul a fost o rută comercială de secole, dar un acord din 1893 între Imperiul Britanic și Afganistan a stabilit-o ca graniță; dar este o graniță care străbate printre diferite grupuri de oameni care trăiesc în perimetrul acesteia.

Poporul Wakhi din nord-estul Afganistanului provine dintr-o sectă de Shia Ismaili, numită Nizaris. Ei nu sunt văzuți ca musulmani adevărați de către alți afgani și sunt adesea discriminați, uneori chiar persecutați. În special, talibanii sunt foarte ostili față de ei. Wakhi numără aproximativ 50 000 de persoane, aproximativ 17 000 dintre ei trăind în coridorul Wakhan, iar ceilalți în regiunile învecinate din Tadjikistan, China și Pakistan. De asemenea, tot aici locuiesc și aproximativ 1500 de descendenți

ai păstorilor nomazi din Kirghiz, care se aflau în Afganistan când a fost creată granița. Aceștia sunt musulmani sunniți stricți.

Locația îndepărtată a Wakhanului împiedică realizarea unei infrastructuri bune în zonă. Nu există acces adecvat la îngrijire medicală, apă curată, electricitate, conexiuni telefonice sau internet. Oportunitățile educaționale sunt foarte limitate. Situația kirghizilor este chiar mai rea. Viața lor de zi cu zi este marcată de multe lipsuri.

În ultimele două decenii, un grup de credincioși a avut ocazia să călătorească pe coridorul Wakhan pentru a împărtăși Vestea Bună, deși nu există nicio biserică în zonă. După retragerea armatelor occidentale în vara lui 2021, talibanii au preluat rapid districtul Wakhan – cu consecințe imprevizibile și posibil dezastruoase pentru oamenii care își au căminul aici.



Motive de rugăciune

Pentru pacea și protecția locuitorilor coridorului Wakhan.
(*Isaia 54:10*)

Pentru ca semințele spirituale răspândite în trecut să crească în inimile oamenilor.
(*Matei 13:1-23*)

Pentru ca credincioșii în Hristos să poată trăi printre poporul Wakhi și Kirgizi din coridor și pentru a împărtăși mesajul Lui de dragoste și mântuire.
(*Isaia 52:7*)

Dependența de droguri în Afganistan

Majoritatea oamenilor nu vor auzi niciodată despre un om cum este Qasim. El este dintr-o zonă izolată a Afganistanului, membru al unui trib minor, dintr-un grup de oameni neatinși de Evanghelie și care este și dependent de droguri.

De tânăr, Qasim a călătorit peste graniță pentru a lucra într-o țară islamică vecină. Acolo i s-au administrat medicamente pentru a-l face mai productiv și capabil să lucreze mai multe ore. A devenit dependent și, în scurt timp, drogurile au început să aibă efect contrar și l-au făcut mai puțin productiv, nu mai mult. Ca urmare, după ce a fost înlocuit de un alt muncitor care probabil urma să treacă prin același model de exploatare, Qasim s-a întors acasă. Dependența lui a adus o mare rușine familiei sale, care nu dorea să mai aibă nimic de-a face cu el. El a ajuns să locuiască

sub un pod pe unde se vărsau apele de canalizare, împreună cu alți aproximativ 2.500 de bărbați dependenți, pentru o mare parte din cei 24 de ani ai săi de dependență.

Aceasta este starea multor oameni din Afganistan și din națiunile din jur, unde dependenții de droguri sunt respinși de familii și stigmatizați de comunitățile din care provin. Qasim, însă, a fost găsit de lucrătorii unui centru de tratament care i-au dat ajutor și speranță. El este liber de droguri de peste 4 ani și acum lucrează ca și gardian la unul dintre centrele de tratament.

Dependența de droguri este o problemă în creștere în Afganistan, care este cel mai mare producător de opiu din lume. Flagelul este în creștere și în rândul femeilor și copiilor, care trăiesc în sărăcie, conflicte și deznădejde.

Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru mai mulți lucrători care să slujească și să aducă speranță în rândul dependenților din Afganistan, care de altfel au foarte puține șanse să audă Evanghelia. (Romani 5:5)

Rugați-vă pentru vindecare de legăturile generate de sentimentele de rușine și vinovăție, care îi țin pe mulți din acești oameni iubiți de Dumnezeu în lanțurile dependenței. (Psalmul 34:18)

Rugați-vă pentru siguranța celor care ajută și slujesc această populație în nevoie și care se află în împrejurări periculoase pe tot cuprinsul acestei țări. (Psalmul 91:1-2)



30 de ani de rugăciune: Anii 2000

30 de Zile de Rugăciune a continuat să crească în primul deceniu al anilor 2000, pe fundalul unui peisaj cu falii din ce în ce mai adânci în relațiile interreligioase. Un ciclu de violențe și răspunsuri cu aceeași monedă din partea celor atacați a adus amărăciune și dorințe tot mai mari de răzbunare continuă din partea diverselor grupuri din Orientul Mijlociu, Europa, Asia, Africa și America de Nord. Totuși, pe măsură ce creștinii din toată lumea s-au rugat pentru musulmani, atât de aproape, cât și de departe, oare s-a schimbat ceva, oare s-au înmuiat inimile și s-a arătat mai mult iubirea chiar și în lucruri foarte mici?

Pe 14 noiembrie 1940, bombardierile naziste au atacat Londra și alte orașe engleze, inclusiv Coventry. În timpul unui raid de unsprezece ore, Catedrala Sf. Mihail din Coventry a fost practic distrusă. Cel puțin 600 de persoane au murit în zonă, iar alte 400 au murit în incendiile care au urmat. A doua zi dimineață, în timp ce

vicarul Dick Howard trecea printre ruine, tăcerea era asurzitoare. Tot ce a putut face a fost să zgârie cu cretă pe un perete rămas în spatele altarului cuvintele: „Tată, Iartă”. Howard nu a adăugat „pe naști”, pentru a ne include pe toți cu propriile noastre păcate și nevoi.

Catedrala din Coventry a fost reconstruită complet abia în 1962, dar vechile ruine se află lângă noua clădire. Cuvintele „Părinte, Iartă” sunt acum gravate permanent deasupra altarului. Dar acestea nu sunt doar cuvinte. Acolo există acum sediul unei lucrări de reconciliere care a atins lumea prin impactul său, ajungând inclusiv în Irak.

Anii 2000 au început cu atacurile din 11 septembrie și apoi au urmat și alte conflicte. Dar acele evenimente au provocat o creștere semnificativă a participării la *30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană*, deoarece creștinii căutau modalități de a realiza reconcilierea și în același timp să mărturisească Evanghelia, așa cum ne-a învățat Isus.

30 Days of Prayer

Calling the Body of Christ
to Pray for the Muslim World

November 6 - December 5, 2002

Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru creștinii implicați în procesul de pace și în lucrările de reconciliere cu musulmanii.
(Luca 6:17-36)

Rugați-vă pentru musulmanii care lucrează pentru a aduce împăcarea și a restaura pacea în comunitățile lor cu creștinii și cu alții.
(Isaia 1:18)

Rugați-vă pentru o descoperire mai mare a lucrării lui Hristos de a aduce împăcarea în lume.
(2 Corinteni 5:18-21)

Tribul Mehri

Soarele apune la orizontul deșertului, iar în scurt timp se așterne întunericul. În partea de sud-vest a Omanului, aproape de granița cu Yemen, câțiva bătrâni se adună să bea cafea și să împărtășească știrile zilei. O fac într-o limbă care poate muri odată cu ei.

Patria istorică a tribului Mehri este așezată în zona dintre granițele moderne ale Yemenului, Omanului și Arabiei Saudite. Limba de sorginte semitică a tribului Mehri nu are formă scrisă și este unică, fiind vorbită doar de acest trib. Limba Mehri este considerată „cu certitudine pe cale de dispariție” de către Atlasul limbilor lumii al UNESCO și nu este înțeleasă de vorbitorii de limbă arabă, ceea ce contribuie la folosirea sa tot mai redusă. Au fost întreprinse unele eforturi pentru păstrarea limbii Mehri, dar aceasta rămâne în pericol de dispariție.

Se estimează că există aproximativ 100.000 de vorbitori de mehri împărțiți între cele trei state din Golf. Totuși, estimările variază foarte mult, din cauza lipsei de informații concrete și a poziției geografice îndepărtate a patriei acestui trib.

Până la mijlocul anilor 1980, tribul Mehri a cutureierat liber granițele dintre Oman, Yemen și Arabia Saudită, fără restricții, ca păstori beduini tradiționali de cămile. De atunci, cele trei guverne naționale au încurajat triburile beduine să se stabilească în sate stabilite, iar acest lucru a dus la separarea tribului Mehri în aceste trei țări separate. Acest lucru i-a izolat și mai mult și a făcut ca limba tribului Mehri să fie tot mai puțin utilizată.

Foto: from Pixels by Ruslan Azadov

Motive de rugăciune

Acest trib este o comunitate musulmană neatinsă și neexpusă la mesajul Evangheliei. Nu există o formă scrisă a limbajului Mehri și nu există nicio traducere orală a Bibliei în Mehri. Rugați-vă pentru ca creștinii care vorbesc fluent arabă să poată ajunge la membrii vorbitori de arabă ai acestui trib îndepărtat cu Evanghelia și pentru ca o traducere orală a scripturilor să fie făcută în Mehri.
(1 Corinteni 14:10-11)

Rugați-vă pentru ca persoanele Mehri care vorbesc limba arabă să-l descopere pe Domnul Isus Hristos, fie accesând resurse creștine disponibile online, fie chiar în mod miraculos (Apocalipsa 3:20)

Rugați-vă pentru ca acest grup de oameni să nu fie ignorat de autorități și să-și poată păstra identitatea (Apocalipsa 5:9)

Neatinși și neexpuși la Evanghelie: Populația din nordul Yemenului

Este greu să te gândești la un popor mai disperat decât locuitorii din partea de nord a Yemenului. O populație de peste 13 milioane de oameni care vorbesc arama Sanaani, aceștia sunt musulmani šiiti și una dintre cele mai mari populații din lume fără niciun credincios creștin cunoscut printre ei. Creștinismul a ajuns în Yemen în secolul al IV-lea, dar islamul a preluat repede dominația. Dacă veți căuta o listă de grupuri de oameni musulmani neatinși de Evanghelie (grupuri de oameni pentru care nu se cunoaște să se fi întreprins eforturi de a face ucenici printre ei), diverse grupuri din Yemen apar în mod repetat, yemeniții din nord fiind cel mai mare.

Regiunea se află într-un conflict continuu de la Primăvara Arabă din 2011, dar Yemenul era deja una dintre cele mai sărace națiuni din Orientul Mijlociu și înainte de aceasta.

Un deceniu de război brutal a devastat economia, iar sărăcia este un mod de viață. Malnutriția este larg răspândită.

Milioane dintre locuitorii săi se bazează pe ajutorul extern pentru a supraviețui, dar Covid-19 a provocat o scădere a bugetelor de ajutor de către guvernele străine concentrate pe propriile economii. Conflictul în curs perturbă continuu aprovizionarea cu alimente esențiale și combustibil. Majoritatea alimentelor trebuie importate, dar locuitorii din nordul Yemenului nu își pot permite să le cumpere, la fel cum nu-și permit nici îngrijirea medicală de care au nevoie pentru a trata bolile cauzate de malnutriție. Este un cerc vicios. Dacă nu se încheie conflictul, nu pare să existe nicio speranță pentru vreo îmbunătățire. Criza din Yemen a fost numită cea mai gravă criză umanitară din lume.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru femeile yemenite din nordul țării. Cultura lor este restrictivă pentru femei, cu căsătorii aranjate și segregare strictă de gen, oferindu-le femeilor puține oportunități. Femeile se căsătoresc de tinere și fac repede copii care ajung să sufere de malnutriție și boli, cu acces redus la asistență medicală. (Numeri 6:24-26)

Rugați-vă pentru pace în Yemen. Pentru ca acest conflict care face ravagii să se termine și țara să fie reconstruită. (Matei 5:9)

Rugați-vă ca Dumnezeu să facă o cale pentru ca Evanghelia să fie vestită în nordul Yemenului. (Isaia 65:1)

Grupul etnic Akhdam din Yemen

Aisha caută prin gunoaie și locuiește într-o mahala din Yemen. Ea se luptă să supraviețuiască, deși condițiile de viață ale populației marginalizate Akhdam s-au înrăutățit constant de la începutul războiului din Yemen, cu ani în urmă. La fel ca mulți dintre cei mai săraci oameni de aici, ea își petrece ziua la groapa de gunoi, încercând să găsească apă, mâncare sau chiar alte lucruri pe care poate să le folosească sau să le vândă. Aisha aproape că a murit când s-a infectat cu Covid anul trecut - în mahalalele aglomerate nimeni nu își poate permite să fie tratat într-un spital. Dar ea are o speranță puternică, speranța că lucrurile se vor îmbunătăți pentru ea și pentru oamenii din comunitatea ei.

Estimările oficiale spun că în Yemen există 500.000 de etnici Akhdam, dar alte surse plasează numărul acestora mai aproape

de cifra de 3.000.000. Originea lor este una incertă. Ce este sigur este că înaintașii lor sunt africani și că s-au confruntat întotdeauna cu inegalitatea socială. Sunt discriminați în multe feluri și au puține oportunități. Etnicii Akhdam trăiesc izolați în mahalalele marilor orașe din Yemen și vorbesc un amestec de amharică, somaleză și arabă. Condițiile lor de viață reflectă incapacitatea lor de a câștiga mai mult decât au nevoie pentru a supraviețui. Nu beneficiază de canalizare sau electricitate. Aproape niciunul dintre copiii lor nu merge la școală, iar rata mortalității infantile în rândul lor este șocantă. Mulți dintre ei suferă de boli genetice sau care pot fi prevenite.

Mulți arabi yemeniți îi consideră pe Akhdam niște musulmani răi, din cauza modului în care trăiesc, fără a lua în considerare cât de nedrept sunt tratați.



Motive de rugăciune

Pentru ca grupurile care susțin cauza etnicilor Akhdam să aibă mai multe oportunități și să beneficieze de tratament egal în Yemen. Rugați-vă pentru ca serviciile de sănătate, infrastructura și educația, să le fie accesibilă și lor.
(Proverbe 14:31)

Rugați-vă pentru ca poporul Akhdam să aibă un viitor și o speranță în planurile lui Dumnezeu pentru ei.
(Ieremia 29:11)

Rugați-vă pentru finalizarea traducerii Bibliei în limba lor maternă și pentru slujitorii creștini ca să mărturisească dragostea lui Hristos printre ei.
(Ioan 3:16)

Asia Centrală - O regiune pentru care ne-am mai rugat

Când *Ghidul 30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană* s-a lansat, Asia Centrală era o regiune neatinsă de Evanghelie, în care era greu de pătruns din cauza restricțiilor ferme împotriva libertăților religioase și de altă natură. Am inclus rugăciunea pentru această regiune în aproape fiecare ghid publicat.

Islamul a început să fie dominant în Asia Centrală de când a ajuns, în secolul al VIII-lea prin cucerirea arabă. Imperiul Rus a restricționat practicile religioase începând de la mijlocul anilor 1800, în efortul de a stabili un stat laic. Prăbușirea Uniunii Sovietice a dus la relaxarea acestor restricții și la o renaștere a islamului, care a fost susținută de națiuni musulmane, cum ar fi Arabia Saudită, care a trimis Coranuri și a finanțat construirea de moschei.

În 1994, în ghidul *30 de Zile* ne-am rugat pentru ceea ce era cunoscut pe atunci

drept „Comunitatea Statelor Independente” - națiuni nou apărute, care începeau să stabilească relații pentru prima dată cu restul lumii. Ne-am rugat ca creștinii să meargă în regiune pentru a ajuta în moduri practice, înființând centre de asistență medicală, educație și afaceri și pentru resursele necesare pentru a împărtăși mesajul lui Hristos.

Toate aceste lucruri s-au întâmplat. În ultimele 3 decenii, mai mulți musulmani au decis să-L urmeze pe Hristos în această regiune ca niciodată - zeci de mii în unele din aceste națiuni. Comunități creștine înfloritoare, conduse de credincioși de origine musulmană (MBB) au supraviețuit persecuției continue din partea opoziției atât musulmane, cât și seculare. Liderii creștini din Asia Centrală iau parte la adunări misionare globale, contribuind la dezvoltarea resurselor Evangheliei pentru propriile lor națiuni și creând propriile cântece și tradiții de închinare.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru ca adunările în creștere din Asia Centrală, să aibă parte de învățătură sănătoasă și de acces la resursele de care au nevoie.

(Filipeni 1:9-11)

Rugați-vă pentru autorități să protejeze libertatea religioasă și să permită creștinilor să se închine liber și să poată contribui la dezvoltarea țărilor în care trăiesc.

(Coloseni 1:9-12)

Rugați-vă pentru ca majoritatea musulmanilor să întâlnească creștini care trăiesc în comunitățile lor și să audă de la aceștia mesajul Evangheliei.

(1 Petru 3:15)

Caucazul de Nord

În fiecare dimineață soarele răsare peste munții maiestuoși din Caucazul de Nord și strălucește peste aproape 7 milioane de oameni care trăiesc între Marea Neagră și Marea Caspică. Oamenii din această regiune sunt printre popoarele cel mai puțin atinse de evanghelie din lume. Peste 45 de limbi sunt vorbite în această zonă, ceea ce o face să fie zona cu unul din cele mai complexe sisteme lingvistice din lume. Există foarte puține traduceri ale Bibliei în limbile lor.

Oamenii din această regiune sunt, în primul rând, loiali clanului lor. Ei au o profundă neîncredere la adresa celor din afară și a străinilor. Cu toate acestea, dacă această reticență de bază este depășită, se dezvoltă o relație kunakh, o legătură puternică, reciprocă de prietenie, loialitate și protecție.

Yura a devenit credincios într-o țară din Asia Centrală, după ce înaintașii săi au fost

exilați acolo, în 1944. S-a întors în patria sa din Caucaz pentru a le spune oamenilor despre Isus. El trăiește acolo de peste 30 de ani ca singurul creștin credincios cunoscut în rândul poporului său. Sunt mulți ani de când Yura se roagă pentru ușile deschise și pentru formarea relațiilor kunakh.

O regiune îndepărtată, deosebit de dragă lui este locuită de „oamenii vulturului”. “Pentru a ajunge acolo, el trebuie să solicite un permis cu 90 de zile înainte. Apoi, el trebuie să conducă multe ore până în munți și să treacă prin mai multe puncte de control. Abia când ajunge la destinație știe dacă i se va acorda accesul de către autorități. În alte regiuni este un pic mai ușor de ajuns, dar chiar și acolo ai nevoie de relații kunakh pentru a putea obține accesul.

Terenul dificil, limbile și cultura lucrează toate împreună pentru a face din Caucazul de Nord unul dintre ultimele locuri de pe acest continent pentru a primi Evanghelia.

Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru uși deschise pentru credincioși, pentru a ajunge la persoanele reticente din această regiune.
(*Apocalipsa 3:8*)

Rugați-vă pentru binecuvântări peste oamenii din Caucazul de Nord, pentru pace și ca ei să-l cunoască pe Dumnezeu.
(*2 Petru 1:2*)

Rugați-vă ca toți acești oameni să audă cuvântul lui Dumnezeu în limba lor.
(*Fapte 2:4-6*).



Aleviții din Turcia

Hasan a crescut într-un sat sărac de aleviți din estul Turciei, vorbind Zaza ca limbă maternă. La școala primară a învățat limba turcă și, în cele din urmă, a devenit profesor. Acum pensionar, Hasan s-a simțit îngrijorat văzându-i pe fiii săi, acum adulți, luptându-se cu alcoolismul, la fel cum a făcut-o și fratele său. Hasan s-a întrebat dacă nu cumva familia lui era blestemată.

Căutând ajutor, Hasan a început să urmărească programele unei televiziuni creștine prin satelit și și-a dat seama că Isus ar putea fi răspunsul pentru familia sa. El a citit Biblia și a fost convins de adevărul ei. Hasan s-a rugat să-L primească pe Hristos în inima lui, apoi a scris postului de televiziune care a trimis pe cineva să-l viziteze și să se roage cu el pentru ceilalți membri ai familiei sale. Există aproximativ 20 de milioane de aleviți anatolieni, număr ce este compus din trei grupuri etnolingvistice (turcă, kurdă și Zaza). Ei își au originea în Asia Centrală printre turkmani și sunt cel mai mare grup minoritar religios din Turcia.

Aleviții urmează o interpretare mistică a islamului și sunt priviți ca o sectă. Ei nu postesc în timpul Ramadanului, ci în timpul celor Zece Zile de Muharram, când musulmanii șiți comemorează martiriul imamului Hussein. Ei nu se prosternă în timpul rugăciunii și nu se întâlnesc în moschei, ci în lăcașuri de cult mai mici, numite cemevis. Ei nu dau milostenie așa cum cere islamul tradițional, ci consideră că iubirea față de Dumnezeu și oameni este mai importantă decât legea islamică. Teologia și credințele lor nu sunt scrise, ele sunt transmise de la o generație la alta prin poezii și cântece.

Aleviții se confruntă cu prejudecăți și hărțuire, atât din punct de vedere politic, cât și social în Turcia. Ei nu pot fi educați în limbile lor materne: kurdă sau zaza, ci doar în limba turcă. În ciuda acestui fapt, aleviții prețuiesc educația, în special pentru fetele și femeile lor, iar prin muncă asiduă mulți își trimit copiii la facultate.



Motive de rugăciune

Pentru lucrătorii creștini dedicați, în special profesori, muzicieni și oameni de afaceri pentru a merge în zonele locuite de aleviți.
(Romani 15:20)

Pentru ca inimile aleviților anatolieni să primească sămânța Evangheliei.
(Matei 13:1-9)

Pentru binecuvântări peste micul număr de credincioși aleviți și pentru ca mai multe resurse creștine să ajungă să fie disponibile în limbile lor.
(2 Petru 1:3)

Mișcarea Fethullah Gülen

În 2016, Turcia a fost zguduită de tentativa unei lovituri militare de stat organizată de adepții clericului musulman Fethullah Gülen. Gülen a negat că el i-ar fi instigat pe oameni la violență, dar el este cu siguranță liderul carismatic al mișcării ce a devenit extrem de influentă în toată Turcia și nu numai. Membrii mișcării se referă la ei înșiși ca Hizmet, ceea ce înseamnă „serviciu”.

Mișcarea Gülen se ține de învățătura sunnită ortodoxă, adoptând puternice nuanțe sufite. Preocuparea lor principală este interpretarea modernă a islamului, așa că ei pun un accent puternic pe știință, educație și chiar pe dialogul cu cei de alte religii. Influența lor s-a răspândit prin intermediul studenților din cămine, școli și universități. Mulți studenți Hizmet au ajuns să ocupe poziții cheie în armată, justiție, mass-media și afaceri. Estimările sugerează că, la un moment dat, până la 4 milioane de oameni s-au identificat cu

această mișcare. Tentativa de lovitură de stat a dus la o campanie dură de persecuție din partea guvernului islamist, care a vizat mai întâi simpatizanții Hizmet, iar apoi toate vocile opoziției. Aproximativ 70.000 de persoane au fost arestați și închiși, iar peste 150.000 de funcționari publici au fost concediați. Mulți alții au fost nevoiți să fugă în Occident. Foarte puțini au devenit urmași ai lui Hristos.

Ayshe a urmat o școală Hizmet și s-a alăturat orelor lor de rugăciune organizate la universitate. Toate acestea s-au schimbat atunci când a citit versetele din Coran, care încurajează și pretind violența. Acest lucru a provocat o criză spirituală în viața ei. Pentru a-și rezolva criza spirituală, Ayshe a început să țină privegheri de rugăciune de noapte. În această perioadă, cineva i-a oferit un Nou Testament. Ea l-a deschis la întâmplare și a citit versetul din Matei 5:44, unde Isus și-a învățat urmașii spunând: „Iubește-ți vrăjmașul”. Această revelație a determinat-o să îl urmeze pe adevăratul Prinț al Păcii.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru prizonierii Hizmet, care se află încă închiși, ca Domnul să li se descopere.
(Isaia 61:1)

Rugați-vă pentru cei aflați în exil, ca interesul lor pentru dialogul cu alte religii să devină o adevărată căutare după adevăr.
(Matei 7:7)

Rugați-vă ca cei ce se identifică drept Hizmet să realizeze că evlavia lor poate fi împlinită numai în Isus.
(Iacov 2:14-26)

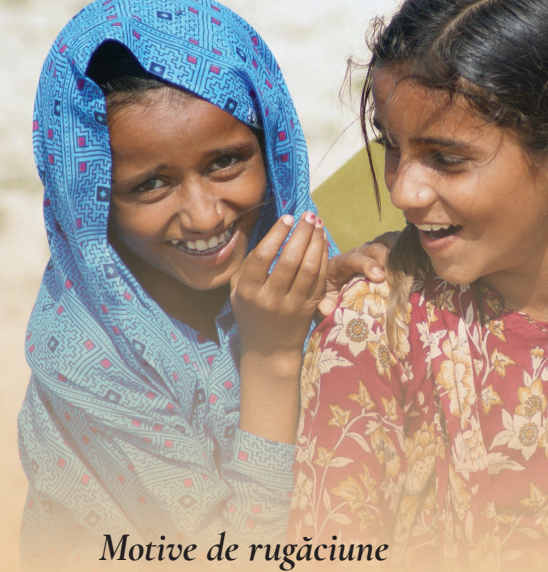
Neatinși și neexpuși la Evanghelie: Baloch din Pakistanul de Est

Anwar a oftat când a terminat ultimele bucăți din khaddi kabab - un fel de mâncare tradițional Baloch, în care o oaie întreagă este umplută cu orez și gătită într-un foc subteran. Soarele apune peste munți și Anwar se pregătește pentru rugăciunile de seară, sperând că asta va aduce puțină pace în gândurile sale zbuciumate. Își face griji, din cauză că a ajuns la el vestea unui atac militar dintr-un sat din apropiere. Soția lui este însărcinată, iar el își face griji pentru nașterea copilului lor. Dacă acest copil trăiește, atunci Anwar se întreabă ce oportunități va avea din moment ce nu mai există școli și nu se prevede un sfârșit al conflictului, care pare să le îngreuneze viața la nesfârșit.

O mare parte din poporul Baloch s-a așezat în munții și deșerturile din sudul Pakistanului. Înainte, ei erau un popor de

nomazi, însă cei mai mulți s-au semistabilit în colibe construite din pământ sau piatră pe dealuri, ocupându-se cu cultivarea grâului și creșterea de cămile, vite, oi și capre, pe care le mută iarna pentru a găsi hrană. Ei sunt printre cei mai săraci și cei mai puțin educați oameni din Pakistan.

Ei duc o viață dificilă într-o regiune care a cunoscut foarte puțină dezvoltare. În ultimele două decenii violența între grupurile naționaliste Baloch, care doresc să stabilească un stat Balochistan independent și autoritățile pakistaneze, s-a intensificat. Cei mai mulți dintre Baloch își doresc să aibă mai mult control asupra resurselor naturale (cum ar fi cărbunele, gazul, petrolul și aurul) din țara lor natală, nu neapărat să părăsească Pakistanul. Dar guvernul pakistanez a fost dur în încercările sale de a suprima grupurile insurgente, așadar conflictul continuă cu izbucniri de violență și speranțe foarte mici de rezolvare.



Motive de rugăciune

Printre Baloch nu cunoaștem să existe vreun credincios, și nici nu am auzit de eforturi ale creștinilor de a face ucenici printre ei. Rugați-vă ca Dumnezeu să creeze o cale prin care să-și împlinească Marea Trimitere în această regiune. (Matei 28:19)

Rugați-vă pentru o soluționare pașnică a conflictului și pentru luarea măsurilor pentru îmbunătățirea condițiilor de viață. (2 Cronici 7:14)

Rugați-vă pentru binecuvântarea poporului Baloch, ca să experimenteze dragostea și compasiunea lui Dumnezeu. (Isaia 54:10)

Shabak din Irak

Hassan și-a invitat prietenii să treacă să mănânce niște biscuiți cu zahăr și să bea un ceai dulce. Dar starea de spirit este tensionată. "Arabii ne-au alungat, kurzii ne-au abandonat. În cine ar trebui să mai avem încredere?", se întreabă el.

Hassan este un activist politic și membru al Shabak, un grup etnic din Irak. Aproximativ 300.000 de Shabak trăiesc într-o zonă numită Câmpia Ninive, în nordul țării – unde profetul Iona a chemat oamenii la pocăință acum aproximativ 2700 de ani. Astăzi, regiunea respectivă este scena unui conflict continuu; anul trecut, Statul Islamic (IS) a făcut ravagii în zonă. Jihadiștii au ucis membri ce aparțineau tuturor minorităților: creștini, yazidi, turkmeni - și Shabak.

Majoritatea oamenilor Shabak urmează curentul islamului šiit cu elemente de sufism – o expresie mistică a islamului,

având propriii ghizi spirituali, cunoscuți sub numele de pirs. Din punctul de vedere al IS, care sunt musulmani sunniți ortodocși, acest lucru îi include pe Shabak pe lista de oameni infideli. Arabii și kurzii, cele două grupuri etnice dominante din Irak, privesc adesea cu dispreț către Shabak, care își câștigă existența ca simpli fermieri sau șoferi de camion.

Pentru multă vreme, Shabak, având o populație mai mică de 300 000, a fost în mare parte un popor necunoscut în afara Irakului. Faptul că au fost persecutați de IS i-a pus brusc pe prima pagină a ziarelor. Dar acest lucru nu i-a ajutat prea mult să iasă din situația dificilă: șomajul este ridicat printre ei, mai ales în rândul tinerilor. Mulți dintre ei se luptă cu identitatea lor ca membri ai unei mici minorități.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca puținii creștini din Câmpia Ninive să fie lumină și sare pentru Shabak.
(Matei 5:13-16)

Rugați-vă pentru material biblic în limba lor, Shabaki, care este o limbă înrudită cu limba kurdă.
(Isaia 55:11)

Rugați-vă ca în curând mulți Shabak să poată spune împreună precum a spus Iona: „Din necazul meu am strigat către Domnul și El mi-a răspuns”.
(Iona 2:3)

30 de ani de rugăciune: Anii 2010

Pe măsură ce impactul proiectului *30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană* a continuat să crească în anii 2010, mesajul de iubire și reconciliere față de musulmani, predicat de Evanghelie, a câștigat, de asemenea, putere. Un bărbat care a emanat această dragoste în mod clar, a fost Justin Normand, un bărbat de 53 de ani din Dallas.

În 2016, în contextul în care crimele motivate de ură care vizează musulmani s-au înmulțit, domnul Normand s-a dus la moscheea cea mai apropiată de casa sa cu un panou. Pe panou a scris: „Voi aparțineți. Rămâneți puternici. Fiți binecuvântați. Suntem o America.” Acesta a fost un mesaj contra cultural pentru o națiune în schimbare, unde unii oameni se temeau de musulmani și își doreau ca ei să plece.

Când a fost întrebat de ce a făcut acest lucru, domnul Normand a răspuns că a vrut să „...împărtășească pacea cu vecinii mei. Cu vecinii mei musulmani marginalizați, plini de teamă, amabili și urmăriți”. El a spus: „Este vorba

despre legarea rănilor celor loviți. Despre a arăta compasiune și empatie pentru cei ce suferă și se înfricoșează printre noi. Sau, în unele tradiții creștine, este vorba despre spălarea picioarelor fratelui meu. Este vorba despre religia mea, nu a lor.”

În timpul anului 2010, mai multe parteneriate au fost consolidate pentru a împărtăși Evanghelia păcii cu musulmanii, inclusiv Viziunea 5:9 – o rețea activă din dorința de a vedea oameni din toate națiunile implicați ca martori. Acest parteneriat a încurajat, de asemenea, formarea mai multor grupări de credincioși din multe națiuni, convertiți de la islam la Isus. Acesta a fost tot rezultatul rugăciunilor sporite la nivel global.

Alte misiuni de împăcare și reconciliere s-au format în anii 2010, căutând să construiască punți de iubire și bunătate între credințe. Multe misiuni s-au concentrat pe practicarea Evangheliei păcii și au fost hrănite parțial prin participarea a milioane de oameni la inițiativa globală de rugăciune „*30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană*”.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca creștinii americani să fie exemple vii ale lui Hristos pentru vecinii lor musulmani.
(Ioan 13:14-15)

Rugați-vă pentru parteneriate și misiunile care lucrează pentru a „proclama pacea și mântuirea” musulmanilor.
(Isaia 52:7)

Rugați-vă pentru ca musulmanii să fie întâmpinați cu compasiune și empatie și să fie bine primiți de creștini în locurile în care sunt persecutați.
(Luca 4:18)

Kanuri Manga din Niger

Aproape 700 000 de oameni de origine Kanuri Manga trăiesc în estul Nigerului și în nord-estul îndepărtat al Nigeriei. Ei sunt un subgrup al tribului mai mare Kanuri și înainte de colonialism au reprezentat un imperiu puternic. Cei mai mulți dintre aceștia sunt fermieri, cultivând mai ales cereale într-un mediu aspru, dar crescând și oi, capre și cai, care sunt un simbol al prestigiului în cultura lor. Kanuri Manga sunt musulmani suniți și nu cunoaște să existe creștini printre ei.

Kanuri au o pasiune în a utiliza proverbe, care au fost formulate în fraze simple pentru a oferi lecții de viață. Unele dintre ele sună în felul următor:

„La baza răbdării se află raiul.”

„Unul nu iubește pe altul, dacă nu acceptă nimic de la el.”

„Cine nu cunoaște drumul îl trage înapoi chiar și pe cel care îl cunoaște.”

În ziua de astăzi, Manga Kanuri se confruntă cu mari nevoi fizice și spirituale. Clima lor face ca foametea să revină în fiecare an ca un anotimp.

Gruparea teroristă locală, Boko Haram, a recrutat unii dintre oamenii lor și i-a ucis pe alții, așa că mulți au ajuns să fugă în taberele de refugiați, amintindu-și de proverbul Kanuri: *„Atunci când vezi un șobolan fugind într-un foc, înseamnă că fugea de ceva mai fierbinte decât focul.”*



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru binecuvântarea tribului Manga Kanuri, pentru ca împărăția lui Dumnezeu să ajungă la ei în toată plinătatea sa și să-i ajute în spirit, suflet și trup. Rugați-vă pentru ploi bune și pentru ca foametea și sărăcia să nu mai existe între ei. (Matei 5:44-45)

Rugați-vă ca Dumnezeu să aducă pace și prosperitate, să pună capăt violenței și să aducă reconciliere între oamenii din această regiune. Rugați-vă ca toți refugiații să poată trăi în siguranță și să se poată întoarce ca să-și construiască din nou comunitățile. (Proverbe 30:5)

Rugați-vă pentru ca mai mulți creștini din împrejurimi să aibă îndrăzneala de a-și împărtăși credința și pentru mai multe eforturi de a duce Evanghelia în rândul lor. (Proverbe 1:7)

Nordul Mozambicului

Frumoasa țară tropicală situată pe coasta dintre Tanzania și Africa de Sud este Mozambic. După secole sub dominație colonială portugheză, Mozambic și-a obținut independența în anul 1975, dar a intrat într-un lung război civil, care s-a încheiat abia la începutul anilor 1990.

Jumătatea de nord a Mozambicului este invadată de grupuri islamice străine. Islamul a ajuns în zonă în secolul al XII-lea prin comercianții arabi, iar de atunci încolo, Islamul a influențat populația fâșiei de pe coasta de nord. Influența se poate observa în utilizarea multor expresii arabe în mai multe limbi locale. Islamul s-a amestecat însă și cu religia tradițională. În multe cazuri, liderul moscheii și vrăciul local sunt una și aceeași persoană.

Majoritatea localnicilor din nordul Mozambicului trăiește în sate de pescari,

unde oamenii se ocupă de generații întregi cu pescuitul și vânatul. Bolile sărăciei - malaria, holera și malnutriția - sunt principalele motive pentru o rată ridicată a mortalității, în special în rândul copiilor. În plus, începând din anul 2017, provincia nordică Cabo Delgado este terorizată și de grupuri armate ale extremiștilor islamisti. Câteva mii de persoane au fost ucise și alt milion a plecat, din cauza violenței provocată de grupul cunoscut sub numele de Al Shabab („tineretul”), numiți astfel, deoarece o parte din strategia lor este aceea de a înrola cu forța tineri și copii.

Jumătate din populația Mozambicului este creștină, iar mulți credincioși aleg să rămână în nordul tulburat pentru a-și sluji comunitățile, în ciuda pericolului.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru copiii traumatizați și pentru familiile de refugiați din Cabo Delgado, care au fost martori la ororile provocate de atacurile Al Shabab. (Psalmul 23:1-6)

Rugați-vă ca extremiștii motivați de ideologii politice și religioase să se pocăiască și să lucreze pentru a-și restaura națiunea. (2 Petru 3:9)

Rugați-vă pentru protecția creștinilor din nordul Mozambicului și ca să fie o lumină în întuneric. (Ioan 1:4-5)

Refugiații din Statul Nilul Albastru

Fatima s-a repezit în coliba ei mică de pământ și a împachetat în grabă câteva lucruri. Zvonurile despre conflictele din apropiere au creat panică în întreaga tabără de refugiați, iar ea era pregătită să-și ia copiii și să fugă. Conflictul nu este ceva străin pentru familia ei.

Fatima era o tânără adolescentă când ea și familia ei au fugit pentru prima dată din țara lor natală din statul Nilul Albastru din Sudan, cu mai mult de 10 ani în urmă. Pe atunci ea nu înțelegea impactul războiului, iar zborul împreună cu familia ei i s-a părut o mare aventură. Acum, ca mamă cu copii mici, știe mai bine.

Fatima provine dintr-un mic subgrup al Burunilor, unul dintre numeroasele triburi și sub-triburi care adună împreună peste 130.000 de refugiați ce trăiesc acum într-

un colț îndepărtat al Sudanului de Sud, care este și el un stat devastat de război. Se bazează pe resurse limitate, primite de la ONU, iar viața de zi cu zi este o luptă, mai ales că pandemia a îngreunat ajutorul din afară. Fatima merge regulat câte trei ore în pădure pentru a tăia lemne de foc și se luptă să se îngrijească de sănătatea copiilor ei.

Statul Nilul Albastru a fost inaccesibil străinilor timp de mulți ani, așa că s-au făcut puține cercetări despre triburile care numesc această regiune acasă. Deși locația actuală a refugiaților este încă dificil de accesat, ei trăiesc acum într-o țară în care sunt liberi să audă Vestea Bună.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca Dumnezeu să aducă vindecare refugiaților afectați de anii îndelungați de conflict. Fie ca ei să vadă puterea și dragostea lui Isus în luptele lor de zi cu zi și să găsească speranță reală atât pentru prezent, cât și pentru viitor. (Psalmul 103:2-4)

Rugați-vă pentru pace în regiunea Nilului Albastru din Sudan, astfel încât refugiații să se poată întoarce în patria lor. (Isaia 35:10)

Rugați-vă ca Împărăția lui Dumnezeu să crească în fiecare dintre aceste triburi și să se formeze grupuri de părtășie ale credincioșilor în patria lor. (1 Petru 2:9)

Neatinși și neexpuși la Evanghelie - Jaaliin din Sudan

Descendent din una dintre cele mai vechi civilizații umane cunoscute și urmărindu-și genealogia până la profetul Mahomed, poporul Jaaliin din Sudan a fost inițial un popor de nubieni, care s-au arabizat și care acum formează cea mai mare populație arabă sudaneză.

Există patru milioane de Jaaliin (cunoscuți și ca Gaaliin sau alte ortografii) care au trăit și s-au ocupat în mod tradițional de cultivarea malurilor fierbinți și uscate ale bazinului râului Nil din nordul Sudanului. Mulți s-au mutat la oraș, dar păstrează legături strânse cu patria lor și cu ceilalți membri din trib. O mare parte dintre ei se căsătorește în interiorul tribului și trăiește în comunități cu alți Jaaliin.

Identitatea personală este o problemă importantă pentru mulți jaaliin. Ei pun accent pe descendența lor din Mahomed,

o distincție care este mai importantă pentru ei decât aceea de a fi etnic arab. Dar a fi arab este, de asemenea, un lucru esențial, deoarece Jaaliin au asimilat limba, cultura arabă și forma sunnită a islamului. În afara Sudanului, totuși, Jaaliins sunt adesea considerați „africani”, din cauza locației geografice pe acel continent. Familiile resimt conexiunile cu aceste identități în mod diferit, mai ales dacă au emigrat. Indiferent de modurile în care se identifică, Jaaliin sunt un grup strategic pentru răspândirea Evangheliei în Sudan, datorită influenței și numărului lor.

Jaaliin sunt una dintre cele mai numeroase populații de pe listele grupurilor de oameni neajunși și neatinși cu Evanghelia. Nu există credincioși printre ei și nici eforturi de a face ucenici în mijlocul lor. Există câteva resurse disponibile în limba lor, care ar putea fi folosite pentru a le comunica Evanghelia, dar ei se află într-o zonă care este lovită de sărăcie și neliniște, ceea ce face ca înființarea oricărui fel de slujire să fie foarte dificilă.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru grupurile creștine din zonele apropiate, care doresc să ajungă cu Evanghelia la poporul Jaaliin, pentru a avea oportunitățile și resursele necesare de a face lucrul acesta.

(Fapte 1:8)

Rugați-vă pentru oamenii din poporul Jaaliin, care se află în poziții influente, să caute pacea.

(Iacov 3:17-18)

Rugați-vă pentru ca oamenii din tribul Jaaliin să-și descopere identitatea în Hristos.

(Efeseni 4:20-24)

India - O țară pentru care ne-am mai rugat

Prima ediție a celor 30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană a fost produsă în India, în anul 1992.

De atunci, media populației creștine din această țară a rămas constantă la aproximativ 2,5% după statisticile oficiale, dar cercetările non-guvernamentale indică o creștere semnificativă. Cu siguranță, cea mai mare parte a lucrării creștine din India este condusă de Biserica Indiei, eforturile străine fiind din ce în ce mai subjugate de un guvern ostil.

Unii cercetători raportează că populația creștină din India este mai aproape de 4% - o minoritate destul de mică, fiind totuși națiunea cu a doua cea mai mare populație din lume. Acest lucru plasează India printre primele 25 de țări cu cei mai mulți creștini.

Islamul este a doua cea mai mare religie practică în India, reprezentând 15% din

populație. Aceasta înseamnă aproximativ 2 miliarde de musulmani, ceea ce face din India națiunea cu a doua cea mai mare populație musulmană din lume (prima este Indonezia).

Creștinii indieni s-au confruntat cu provocări incredibile și pierderi semnificative în ultimul an, pe măsură ce pandemia de Covid-19 a făcut ravagii în comunitățile lor. Un pastor din nord-estul Indiei a descris modul în care echipa sa a reactionat în timpul pandemiei, găsind noi modalități de a servi comunităților musulmane bengaleze din jurul lor aflate în dificultate.

Când munca lor obișnuită a fost întreruptă de restricții, ei au răspuns prin aprovizionarea cu hrană, cazare și asistență pentru mii de persoane care au fugit în satele lor natale. Ca rezultat al angajamentului lor de slujire, ei au văzut că apar noi comunități printre unele dintre cele mai provocatoare grupuri de musulmani din Bengal, noi credincioși au fost botezați și s-a raportat mai multă deschidere în rândul comunităților neatinse anterior de Evanghelie decât oricând înainte.



Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru pace în India... conflictul continuu, în special între hinduși și musulmani, înăbușă alte progrese și dezvoltarea. (Romani 15:13)

Rugați-vă pentru musulmanii din India – există încă multe grupuri neatinse de Evanghelie – ca ei să aibă oportunități de a auzi Evanghelia și să fie deschizi către Mesajul lui Hristos. (2 Petru 3:9)

Rugați-vă pentru creștinii din India ca aceștia să contribuie cu înțelepciune la binecuvântarea Indiei și să îl poată arăta pe Hristos națiunii. (Filipeni 4:8-9)

Grupul Mirpuri-Pahari din Marea Britanie

Oamenii din districtul Mirpur din Azad Jammu și Kashmir (AK), administrat de Pakistan, au o tradiție maritimă, iar aceasta a devenit prima lor legătură cu Imperiul Britanic. În anii 1960, marele baraj Mangla a fost construit în Mirpur, ducând la inundarea terenurilor agricole și la strămutarea a peste 100.000 de oameni din Mirpur. Mulți dintre ei și-au folosit compensația primită pentru a veni în Marea Britanie, unde era o lipsă acută a forței de muncă.

Majoritatea imigranților plănuiau să rămână doar pentru câțiva ani, dar migrația în lanț a făcut ca 70% din populația pakistaneză din Marea Britanie să provină din Mirpuri. Acest lucru a făcut din Mirpuri-Pahari a doua cea mai vorbită limbă în Marea Britanie.

Mirpuri-Pahari este o limbă nescrisă și destul de neînsemnată, dar a fost păstrată remarcabil de-a lungul generațiilor în Marea

Britanie – mai bine decât a fost păstrată în locul său de origine. Mirpurii sunt musulmani sunniți, dar care practică o formă de islam popular care conține frica de spiritele rele (djinn), folosirea talismanelor și a „bărbaților magici”, cunoscuți sub numele de pirs.

Din câte cunoaștem, aproximativ 30 de Mirpuri au venit la Hristos în Marea Britanie în ultimii 50 de ani dintr-o populație de aproximativ 900.000 de locuitori. Cei mai mulți dintre ei rămân ascunși, temându-se de respingerea din partea comunității. Există doar o mână de oameni credincioși în Azad Kashmir, așa că este de neconceput pentru Mirpurii că unul dintre ei ar putea deveni creștin.

Deoarece comunitățile de Mirpuri erau foarte unite și au dovedit autosuficiență și rezistență de lungă durată la vestea bună a Evangheliei, acestea au fost neglijate de către bisericile britanice. Mirpurii sunt ascunși la vedere, astfel încât alte grupuri care sunt mai receptive primesc mai multă atenție.

Motive de rugăciune

Rugați-vă pentru eforturile de a crea resurse audio-vizuale și resurse pentru rețelele sociale pentru a împărtăși Evanghelia în Mirpuri-Pahari din Marea Britanie și în Azad Kashmir. (Evrei 4:12)

Rugați-vă ca bisericile britanice să fie conștientizate de existența acestor numeroși oameni de origine Mirpuri și să fie o binecuvântare pentru ei. (1 Ioan 4:7-12)

Rugați-vă ca Mirpuri-Pahari din Marea Britanie să fie binecuvântați cu pace și să găsească mântuirea în Hristos. (Ioan 14:27)

Panthay din Birmania

În vechea capitală regală a Birmaniei, Mandalay, pe lângă palat, pagode de aur și mănăstiri budiste, există o priveliște neașteptată care merită văzută: o moschee în stil chinezesc. A fost construită în 1868 de către musulmanii Hui din provincia învecinată chineză, Yunnan. Hui, care se numesc Panthay în birmană, au venit în Birmania pentru a face comerț. S-au stabilit definitiv și au primit permisiunea de a construi moscheea. În anii următori, alte mii de Panthay au fugit de conflictele violente din Yunnan, peste granița cu Birmania.

Astăzi, un număr estimativ de 30.000 până la 50.000 de Panthay trăiesc în nordul Birmaniei. Ma Pyu este una dintre aceste persoane, o femeie tânără și educată, încă necăsătorită, care practică o formă moderată de islam. Urmând tradiția, părinții ei caută un soț potrivit pentru Ma

Pyu. Cu toate acestea, în comunitatea mică, Panthay, ei nu pot găsi pe cineva de vârstă, educația și statutul ei social.

Întrebat dacă ar căuta un mire musulman dintr-o altă origine etnică, cum ar fi un musulman birmanez sau indian, tatăl lui Ma Pyu a răspuns: „Niciodată! Aș prefera să iau un budist chinez!” Panthay sunt adânc înrădăcinați în cultura și limba lor chineză. În comparație cu rohingya sau alte grupuri de oameni musulmani din această zonă, Panthay sunt mai puțin discriminați de către majoritatea birmaneză.

Până acum, nu cunoaștem să existe eforturi de a duce Evanghelia între oamenii de origine Panthay. O lovitură militară de stat în februarie 2021 și restricțiile Covid-19 împiedică și mai mult accesul în Birmania.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca Dumnezeu să cheme lucrători care să slujească printre Panthay și să găsească o modalitate de acces în Myanmar și în comunitatea Panthay.
(Luca 10:2)

Rugați-vă ca Dumnezeu să pregătească inimile multor Panthay, astfel încât Cuvântul Său să cadă pe pământ fertil și să producă multe roade.
(Marcu 4:8)

Rugați-vă ca Panthay să audă Cuvântul lui Dumnezeu în limba lor, prin martori cu discernământ pentru Isus.
(2 Petru 3:9)

Noaptea Puterii

Laylat-al-Qadr, tradus ca Noaptea Decretului sau Noaptea Puterii, este una dintre cele mai sacre nopți din calendarul islamic. Are loc în una din ultimele zece zile ale Ramadanului și marchează noaptea în care Coranul a fost revelat profetului Mohamed. De asemenea, este considerată noaptea în care Dumnezeu arată o mare milă față de creația Sa și noaptea în care este hotărâtă soarta cuiva pentru anul care vine.

Musulmanii devotați își petrec noaptea rugându-se pentru iertarea păcatelor, recitând Coranul și rostind rugăciuni speciale. Se crede că valoarea închinării și a rugăciunilor făcute în această noapte este înmulțită. Mulți musulmani aleg să petreacă ultimele zece zile ale Ramadanului în izolare

(i'tikaf), pentru a se concentra pe închinare și rugăciune și pentru a evita implicarea în treburile lumești. Este un timp pentru a reflecta, a se închina, a studia Coranul și a căuta apropierea de Dumnezeu. Își stabilesc practici pe care speră că le vor continua și caută binecuvântări pentru anul care vine.

I'tikaf-ul se întâmplă adesea în moschei, deși anul trecut, din cauza restricțiilor Covid-19, mulți au fost izolați în casele lor. Există, de asemenea, o atenție pentru oamenii de afară în aceste ultime zece zile, deoarece faptele bune săvârșite în Laylat-al-Qadr sunt considerate echivalente cu o mie de luni de fapte bune, așa că mulți fac donații generoase către organizații de caritate islamice sau alte cauze bune în această perioadă.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca musulmanii să aibă întâlniri miraculoase cu Isus în timp ce se roagă singuri în timpul Layat-al-Qadr.
(Ioan 20:30-31)

Rugați-vă ca aceștia să aibă o revelație a iertării oferite prin Isus.
(Tit 3:5)

Rugați-vă ca musulmanii care caută binecuvântare pentru anul care vine să o găsească.
(Iacov 1:17)

Suluk – Musulmanii nomazi ai mării Sulu

Sandokan, „Tigrul Malaeziei”, a fost un pirat legendar în romanele lui Emilio Salgari. Un prinț care își pierduse regatul și care a început să lupte ca pirat împotriva invadatorilor străini. Povestea are loc în Borneo de Nord și este inspirată de Suluk și alte grupuri de indigeni care au fost colonizate de britanici în secolul al XIX-lea.

Suluk, popor de convertiți islamici, sunt nomazi marini în Marea Sulu, o regiune la fel de mare ca Marea Britanie, între Borneo de Nord și sudul Filipinei. În timpul colonizării de către puterile europene, sultanatul mândru și unit Suluk s-a dezintegrat. Descendenții nobili ai sultanului sunt, la fel ca Sandokan, cei care încă luptă pentru eliberarea regatului lor de influențele străine. Liderul Suluk, Tun Mustapha (1918 – 1995), a condus colonia coroanei britanice, Borneo de Nord, la independență, formând

statul Sabah în 1963. În calitate de ministru-șef și musulman radical, Mustapha a islamizat țara și a interzis intrarea misionarilor creștini.

Cu toate acestea, prin rugăciune și distribuirea Bibliei, unii descendenți direcți ai lui Tun Mustapha și alți Suluk au ajuns la credința în Hristos. Astăzi, unii dintre ei împărtășesc în mod activ Vestea Bună în rândul Suluk. În ciuda acestui fapt, Suluk de astăzi sunt încă un grup neatins de Evanghelie. Mai puțin de 2% sunt creștini, iar în unele zone nu există niciun credincios. Grupul Suluk își apără radical credința musulmană, susținută de organizația extremistă islamică, Abu Sayyaf. Sute de creștini de acolo și turiști au fost răpiți și uciși în ultimii ani de către acest grup.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca Suluk să descopere Împărăția lui Dumnezeu în timpul luptei lor pentru un stat independent și să-L cunoască pe prințul păcii Isus Hristos. (Matei 6:33)

Rugați-vă ca grupurile extremiste să-și piardă influența în această zonă și să facă posibil ca creștinii și oamenii de alte religii să trăiască în pace. (Psalmul 37:1-5)

Rugați-vă pentru cei câțiva creștini Suluk ca să fie în siguranță și eficienți în mărturia lor și să fie o binecuvântare pentru comunitatea lor. (Luca 6:35)

Neatinși și neexpuși la Evanghelie: Rahanweyn în Somalia

Când imigranții somalezi din SUA se întâlnesc, unul dintre primele lucruri pe care vor să le știe este „din ce trib ești?” Asociațiile de clan și tribale din Somalia sunt importante și complexe, cu căsătorii – adesea poligame – care creează noi asociații și loialități.

Rahanweyn (cunoscuți și ca Digil-Mirifle din cauza celor două grupuri principale ale lor) sunt un clan important și influent în Somalia. Sunt formați din multe sub-clanuri și au o limbă distinctă, limba Maay. În Somalia ei sunt cunoscuți ca un clan minoritar, dar termenul de „minoritate” se referă aici la orice clan care nu aparține uneia dintre cele patru familii de clan „nobile” – clanuri care sunt considerate a fi descendenți dintr-un strămoș comun somalez.

Cu toate acestea, Rahanweyn au luptat

împotriva invaziei coloniale, au format un partid politic care a fost printre primii care au susținut federalismul în Somalia și au mediat pentru interesele poporului lor, iar la începutul anilor 1990 au înființat un grup militant (Armata de Rezistență Rahanweyn) pentru a-și apăra autonomia.

Rahanweyn sunt, de asemenea, musulmani sunniți devotați. Somalia a îmbrățișat islamul încă din secolul al XV-lea, dar identitățile de familie și clan sunt încă mai importante decât pretențiile islamului. Ordinele și practicile mistice sufite erau obișnuite printre Rahanweyn, dar fundamentalismul a crescut constant în ultimele decenii, grupurile fundamentaliste aducând ajutor financiar comunităților sărace, dar și recrutând oameni pentru grupuri teroriste precum Al-Shabab.



Motive de rugăciune

Cu o populație de puțin sub 2 milioane, Rahanweyn este unul dintre cele mai mari grupuri de musulmani neatinși de Evanghelie din lume. Populația diasporei poate fi cheia pentru a ajunge la această comunitate, cu populații de imigranți din alte națiuni care au acces la Evanghelie și care mențin legături cu patria lor. (2 Corinteni 5:18-20)

Rugați-vă pentru pace și prosperitate în Somalia – supraviețuirea este singura preocupare a oamenilor care sunt înconjuțați de foamete și război. (Psalmul 106:4-5)

Rugați-vă ca Dumnezeu să facă minuni pentru a vedea grupul Rahanweyn atins de dragostea Lui. (Marcu 16:20)

Rugăciunea pentru credincioșii de origine musulmană (MBB)

Abu a crescut ca musulman în Africa de Nord. Când s-a hotărât să-L urmeze pe Isus, a fost renegat și dezmoștenit de către familia lui. Toți cunoscuții lui l-au considerat un „trădător” și și-a pierdut statutul social.

Abu tânjește după comunitate și apartenență. Chiar și în bisericiile existente creștinii îl tratează cu suspiciune, pentru că a fost musulman înainte. Conducătorul bisericii se teme de autoritățile publice. El nu vrea să-l boteze pe Abu și să-l accepte ca membru oficial al bisericii. Deși Abu ar dori să intre în slujirea creștină, i se refuză șansa la pregătire teologică sau implicare în conducerea bisericii.

Abu este unul dintre musulmanii care L-au găsit pe Isus în ultimii treizeci de ani. În multe țări islamice celor convertiți de la islam le este greu să crească în noua lor credință și să se integreze în familia

bisericii și părtășia credincioșilor, uneori, din cauza fricii; alteori, pentru că nu există grupuri de credincioși în apropiere. Unii credincioși cu origini musulmane și-au format propriile comunități și rețele de biserici, încurajați de alți creștini aflați la depărtare, și se bazează pe conexiuni și resurse online.

A deveni ucenic al lui Isus implică a fi parte dintr-o comunitate de credincioși, a ne iubi și a ne încuraja unii pe alții să trăim așa cum ne-a învățat Isus. Acest lucru poate arăta diferit în fiecare cultură, iar în zonele în care religia dominantă este ostilă creștinilor poate fi foarte provocator. Acolo unde bisericiile abia acum încep să apară, procesul de organizare a uceniciei și de selectare a liderilor poate fi dificil, așa cum a fost în timpul Bisericii primare.



Motive de rugăciune

Rugați-vă ca misionarii care îi îndrumă pe noii creștini să aibă înțelepciune în timp ce îi învață cu umilință pe alții tot ce a poruncit Hristos.
(Matei 28:19-20)

Rugați-vă pentru credincioșii de origine musulmană să învețe cum să formeze biserici și comunități creștine în locuri și culturi în care nu au mai existat niciodată.
(Romani 15:20-21)

Rugați-vă, așa cum a făcut Isus, ca Biserica să fie una, unită în iubire, o mărturie vie a Tatălui.
(Ioan 17:20-25)

Motive de rugăciune Privind înainte...

Privind înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu de-a lungul a 30 de ani și luând în considerare starea actuală a lumii, învățăm câteva lucruri despre ce s-ar putea întâmpla în următorul deceniu pentru mărturia creștină globală printre musulmani.

Cu acestea și cu alte potențiale dezvoltări va fi nevoie de o încredere sporită și de speranță într-un viitor promițător.

În noaptea de 11 martie 1812, în Serampore, India, a izbucnit un incendiu devastator într-un depozit. În câteva ore, traducerile în paisprezece limbi ale Noului Testament au fost distruse, fără copii de rezervă; s-au pierdut și o mie două sute de baloturi de hârtie și alte manuscrise neprețuite. Din fericire, presa de tipar a fost salvată și în câteva zile legendarii misionari, William Carey, Joshua Marshman și William Ward, s-au întors înapoi la munca de traducere.

Ei vor continua să publice treizeci și opt de traduceri ale Noului Testament. Lucrarea lor a fost, de asemenea, o inspirație pentru Henry Martyn în Patna și prima sa traducere în urdu a Noului Testament pentru musulmani.

Pe Carey și prietenii lui nu i-au oprit acel incendiu oribil. Nici nenumărate alte pierderi, cum ar fi: pierderea unor oameni dragi, neînțelegeri, îngreunarea muncii de către autoritățile britanice, boala și multe altele. De fapt, într-un moment foarte greu al vieții lui Carey în Serampore, poate după acest incendiu, el a declarat: „Viitorul este la fel de strălucitor ca promisiunile lui Dumnezeu”.

Indiferent de cum vor arata anii 2020, vom avea nevoie de încredere într-un viitor la fel de strălucitor precum promisiunile lui Dumnezeu, în timp ce îi susținem în rugăciune pe musulmanii din întreaga lume.

—
Dr. Steve Cochrane a fost implicat în relațiile musulmani/creștini de peste 35 de ani în Asia de Sud ca misionar, istoric, cercetător și prieten. Citiți mai multe pe blogul său: www.stevecochrane823.com



Iată câteva lucruri pentru care să te rogi:

Pentru creșterea globală a numărului credincioșilor de origine musulmană care îl urmează pe Isus și ca ei să aibă mai multă inițiativă de conducere în creștinismul global.

Pentru scăderea persecuției față de acești credincioși și față de alți martori ai credinței creștine.

Pentru continuarea eforturilor de reconciliere între musulmani și creștini.

Pentru mobilizarea sporită a creștinilor din toate națiunile, chemați să-și împărtășească credința la nivel local și global cu musulmanii.

Pentru remedierea instabilității globale crescândă, din cauza conflictelor și schimbărilor de mediu.

*Vă mulțumim pentru participare la proiectul
30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană
și pentru că vă ancorați împreună cu noi de
promisiunile strălucitoare ale lui Dumnezeu.*

Aflați mai multe despre
30 de Zile de Rugăciune pentru Lumea Musulmană
și descoperiți alte ghiduri de rugăciune pe:

www.pray30days.org

www.worldprayerguides.org

www.stiricrestine.ro/campanii/30-de-zile-de-rugaciune

Traducerea și redactarea în limba română: **Știri Creștine.ro**



30 DE ZILE

DERUGĂCIUNE

PENTRU LUMEA MUSULMANĂ

• 2 APRILIE - 1 MAI 2022 •
